

20. Методи максимізації чистого прибутку банківських установ

Катерина Парфенова, Ганна Сілакова

Національний університет харчових технологій

Вступ. Основна мета діяльності будь-якої кредитної організації як комерційної структури полягає в отриманні максимального прибутку в довгостроковій перспективі. Це включає в себе потенційне зростання обсягу банківських операцій, збільшення власного капіталу, стабільні дивіденди, прийнятний рівень ризику для кредиторів і вкладників, підвищення іміджу в очах потенційних клієнтів. Отримання максимальних доходів досягається, як правило, за рахунок найбільш ефективного використання банківських ресурсів.

Матеріали і методи.Вагомий внесок у вивчення питань управління прибутком комерційного банку зробили такі вітчизняні та зарубіжні вчені, як: В.Ф. Бесєдін, Й. Бонн, Х. Бургхоф, Е. Бюссельман, О.Д. Василик, В.М. Геєць, М.Я. Дем'яненко, І.О. Лютий, А.М. Мороз, Д. Полфреман, П. Роуз, М.І. Савлук, Дж. Сінкі, Л. Шустер тощо. Проте, наявні наукові розробки не дають повної відповіді на питання щодо ефективного формування прибутку вітчизняних комерційних банків та напрямів його максимізації.

Результати. Банк є фінансовим інститутом, що пропонує найширший спектр послуг, до яких насамперед відносяться кредити, заощадження і платежі, і виконують різноманітні фінансові операції. Прибуток є кінцевим результатом діяльності, чистим ефектом політики та операцій банку протягом фінансового року. Опрацювання економічної літератури дозволяє сформулювати визначення прибутку банку наступним чином: прибуток - це виражений у грошовій формі дохід власника на вкладений капітал, плата за працю, за ризик ведення підприємницької діяльності, який є різницею між сукупним доходом і сукупними витратами в процесі здійснення цієї діяльності.

Прибуток розглядається в трьох аспектах: прибуток як вираження результату фінансово-господарської діяльності суб'єкта господарювання та винагорода за підприємницький ризик; прибуток як вираження ефективного управління діяльністю суб'єкта господарювання; прибуток як джерело самофінансування. При цьому чистий прибуток розглядається як відносно дешеве джерело фінансування потреби

суб'єкта господарювання у капіталі і посідає основне місце у так званій ієрархії фінансування.

Прибуток є основним внутрішнім джерелом формування капіталу банку, який забезпечує його розвиток. В системі джерел формування капіталу прибутку належить головна роль. Чим вищий рівень генерування прибутку банку в процесі його діяльності, тим менші потреби його в залученні фінансових коштів із зовнішніх джерел, а при інших рівних умовах - тим вищий рівень самофінансування його розвитку, забезпечення реалізації стратегічних цілей цього розвитку, підвищення конкурентної позиції банку на ринку. При цьому, на відміну від інших внутрішніх джерел формування капіталу банку, прибуток є постійно відтворюваним джерелом. Його відтворення в умовах успішного господарювання здійснюється на розширеній основі.

Важливо підкреслити, що прибуток є головним джерелом зростання ринкової вартості банку. Здатність вартості капіталу до самозростання забезпечується шляхом капіталізації частини отриманого банком прибутку, тобто його спрямуванням на приріст активів. Чим вище сума та рівень капіталізації отриманого банком прибутку, тим більшою мірою зростає вартість його активів, а відповідно і ринкова вартість банку в цілому, яка визначається при його продажу, злитті, поглинанні та в інших випадках.

Прибуток банку створює базу для економічного розвитку держави в цілому. Механізм перерозподілу прибутку банку через податкову систему дозволяє наповнювати доходну частину бюджетів всіх рівнів (загальнодержавного та місцевих), що дає можливість державі успішно виконувати покладені на неї функції та здійснювати заплановані програми розвитку економіки [1].

Висновки. Таким чином, з метою максимізації чистого прибутку банку необхідно збільшувати доходи та зменшувати витрати банку. В зв'язку з цим можна запропонувати основні напрямки зростання доходів комерційного банку: загальне зростання групи активів, що приносять процентний дохід, для чого банк повинен, по-перше, залучати більше позичальників і при цьому ретельно аналізувати їх фінансовий стан; по-друге, нарощувати свій кредитний потенціал за рахунок збільшення обсягу ресурсів, що залучаються. Це можливо при проведенні зваженої маркетингової та процентної політики; зміна питомої ваги доходних активів в сукупних активах, для чого необхідно звести «непрацюючі» активи до мінімуму, проте у межах, що забезпечують ліквідність банку; зміна загального рівня процентної ставки по активних операціях банку; зміна структури портфелю доходних активів. Відомо, чим вищий дохід, тим більший ризик в сфері банківської діяльності. Тому головне завдання банку — визначення ступеню допустимості та виправданості того чи іншого ризику.

Для зниження рівня витрат пропонується: залучення дешевих ресурсів. Такими є вклади до запитання; зниження витрат на утримання апарату управління.

Література:

1. Водолазська, О.А. Роль прибутку банку в умовах ринкової економіки/ О.А.Водолазська, М.В.Головачук: [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.confcontact.com/2010alyans/ek2_vodol.php.